

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16C/42/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312220141
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4312220141.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. v konaní TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: T. H., O.. XX.X.XXXX, V. Z. G., Y. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyni: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO 42 176 778, Námestie legionárov 5, Prešov, v konaní zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 2746,05 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyni sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania vo výške 642,01 Eur na účet JUDr. Andreja Cífru, vedený v Tatra banke, a.s. Lučenec, č. účtu IBAN: F.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, X.: XXXXXXXX, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ v podanom návrhu žiadal, aby súd zaviazal odporcu v 1. rade (G. H.) a 2. rade (T. H.) spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 2746,05 Eur, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1818,24 Eur od 29.9.2011 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V písomnom návrhu uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom. Postupca a odporca v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 5.9.2005 Zmluvu č. 222438585, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcom v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Navrhovateľ zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že odporcovia v 1. a 2. rade neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa Zmluvy, postupca odstúpil od Zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 2746,05 Eur, ktorá pozostávala z istiny 1818,24 Eur riadneho úroku 543,93 Eur, úroku z omeškania 383,88 Eur a ostatného príslušenstva 0 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 29.9.2011, t.j. dňom

nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Pokiaľ ešte nenastala riadna splatnosť úveru navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia Oznamenia a vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru alebo splatnosti prvej neuhradenej splátky podľa Dohody o uznaní záväzku. Odporcovia k dnešnému dňu uhradili 0 Eur. Uplatňovaná dlžná suma k dnešnému dňu je vo výške 2746,05 Eur, pričom pozostáva: z neuhradenej istiny úveru vo výške 1818,24 Eur (54 776,30 Sk) (t.j. rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu), z riadneho úroku vo výške 543,93 Eur (16 386,44 Sk) (t.j. rozdiel medzi postúpenými riadnymi úrokmi a platbami započítanými na tieto úroky), z úroku z omeškania vo výške 383,88 Eur (11 564,77 Sk) (t.j. rozdiel medzi postúpenými úrokmi z omeškania a platbami započítanými na tieto úroky). Na základe uvedených platieb navrhovateľ vyčísluje úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky k dnešnému dňu nasledovne: 9 % zo sumy 1818,24 Eur od 29.9.2011 do zaplataenia.

Okresný súd Levice vo veci vydal dňa 12.12.2012 pod č.k. 9Ro/455/2012-28 platobný rozkaz. Platobný rozkaz bol uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 4.2.2013 pod č.k. 9Ro/455/2012-35 v zmysle § 173 ods. 2 OSP zrušený.

Okresný súd Levice uznesením zo dňa 24.2.2014 pod č.k. 16C/42/2013-67 konanie proti odporcovi v 1. rade zastavil, nakoľko zomrel a dedičské konanie po ňom bolo zastavené pre jeho nemajetnosť, pričom neexistuje žiadna osoba, ktorej by svedčilo dedičské právo po zomrelom odporcovi v 1. rade a preto žiadna osoba nevstupuje do jeho práv a povinností vyplývajúcich z tohto súdneho konania. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 3.4.2014.

Na podporu odporcu v 1. a 2. rade vstúpilo do konania dňa 11.4.2013 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, v konaní zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom Advokátska kancelária Lučenec, J. Kráľa 5/A.

Navrhovateľ proti vstupu Združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu podal námietky.

Okresný súd Levice uznesením zo dňa 11.8.2014 pod č.k. 16C/42/2013-74 pripustil, aby do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu v 2. rade vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 8.9.2014.

Vedľajší účastník zaslal súdu písomné vyjadrenie vo veci samej dňa 18.9.2015. Uviedol, že v predmetnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Považujú za dôležité poukázať predovšetkým na prvotný právny titul na zmluvu o splátkovom úvere č. 0222438585 zo dňa 5.9.2005 uzavretú s veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s., na základe ktorej bol poskytnutý úver 100 000,- Sk (3319,39 Eur). V prvom rade majú za to, že je nevyhnutné, aby sa súd zaoberal otázkou, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní. Považujú za nevyhnutné poukázať na dojednanie bodu 19.16. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej aj len ako „VOP“), ktoré boli prílohou k zmluve o úvere. Ak uvedené dojednanie o postúpení pohľadávky vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči Banke na tretiu osobu bez súhlasu Banky a na druhej strane si Banka vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu dlžníka, ide o zjavný nepomer a nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môžu podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka (klienta) voči Banke. Pre prípad, ak by sa preukázalo, že predmetné dojednanie zakladá vyššie uvedenú zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán je potom potrebné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. V prípade, ak by sú dospeli k záveru, že vyššie uvedené dojednané predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, je nutné posudzovať úkon postúpenia pohľadávky na základe uvedeného dojednania ako neplatný právny úkon podľa § 39 OZ, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Navrhovateľovi preto v konaní chýba aktívna vecná legitimácia, t.j. návrh trpí procesnou vadou, ktorej jediným dôsledkom môže byť zamietnutie návrhu v celom rozsahu. Ak sa súd nestotožní s argumentáciou o aktívnej legitimácii vznášajú v prejednávanej veci námietku premlčania. Navrhovateľom predložená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka a osobu pristupujúcu k záväzku a dlžník ani takáto pristupujúca osoba nemajú žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania

dlhu a rozhodcovskú doložku. Ako neprijateľné, sú obe zmluvné podmienky obsiahnuté vo formulári z 21.9.2010, absolútne neplatné. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane „skryté“ do dohody o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 Dohody. Formulár dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorým sa snažil navrhovateľ nekalým spôsobom predĺžiť premlčaciu dobu mala podpisovať odporkyňa 2) ako dlžník a nie ako osoba pristupujúca k záväzku. Odporkyňa je v texte „Dohody“ nesprávne označená ako osoba pristupujúca k záväzku, avšak ako je zrejmé z predmetnej zmluvy o úvere, odporkyňa bola už v čase podpisu zmluvy v pozícii dlžníka. Z uvedenej „Dohody“ však nie je zrejmé k akému záväzku mala odporkyňa 2) pristupovať. Na základe uvedeného majú za to, že okrem iného je „Dohoda“ mätúca a neurčitá a už len s ohľadom na jej samotnú formuláciu možno tvrdiť, že predloženú „Dohodu“ je nutné považovať za neplatnú. Je nelogické a vylúčené, aby spotrebiteľ, ak by mal vedomosť o stave veci, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej lehoty. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej aj len ako „ZOS“), pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a navrhovateľom boli využité omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa resp. predĺženie premlčacej doby. Podpisom formulárovej dohody si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto dohody privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ. V predmetnej veci podľa obsahu podaného návrhu a listín predložených navrhovateľom je zrejmé, že konečná splatnosť úveru nastala dňa 1.7.2009. Všetko nasvedčuje tomu, pokiaľ navrhovateľ nepreukáže opak, že jeho nárok je v celom rozsahu premlčaný. Navrhovateľ podal návrh 2.11.2012, jeho nárok sa stal splatným zjavne v čase pred 2.11.2009, a preto je ako celok premlčaný, navrhovateľ by sa inak nepokúšal ľstivým spôsobom získať od odporcov uznanie záväzku. Z uvedených dôvodov vznášajú námietku premlčania, navrhujú návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Navrhovateľ k vyjadreniu vedľajšieho účastníka zaujal písomné stanovisko zo dňa 1.2.2016. Uviedol, že k tvrdeniu vedľajšieho účastníka, že uzatvorenie Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku zo dňa 21.2.2012 (ďalej len „Dohoda“) je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje nekalú obchodnú praktiku navrhovateľa uvádza, že predmetná Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Zároveň odporca potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. V tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje na čl. 3 Dohody, v ktorej je jednoznačne, zrozumiteľne a jasne uvedené: „Osoby uvedené v bode 1.2 a , alebo 1.3 tejto Dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch“. Bez ohľadom na vyššie uvedené vyhlásenie dlžníka o tom, že má vedomosť o premlčaní dlhu, si navrhovateľ dovoľuje uviesť, že na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Ak by aj odporca v čase uznania dlhu nevedel o jeho premlčaní právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta OZ t.j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10 -ročnej premlčacej doby v takomto prípade nastupuje. Z uvedeného dôvodu sa odporca nemôže brániť námietkou premlčania. Navrhovateľ zastáva názor, že tvrdenie vedľajšieho účastníka, že Dohoda obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá predlžuje premlčaciu dobu na 10 rokov je nesprávne. Predmetná Dohoda neobsahuje ustanovenie, na základe ktorého sa navrhovateľ s odporcom dohodli na predĺžení premlčacej doby na 10 rokov. Obsahom Dohody je uznanie dlhu zo strany odporcu ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona je prerušenie plynutia premlčacej doby. Argument vedľajšieho účastníka, že je nelogické a vylúčené, aby spotrebiteľ, ak by mal vedomosť o premlčaní záväzku mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej lehoty je založený na subjektívnom pohľade vedľajšieho účastníka. Uplynutím premlčacej doby sa oslabuje súdna vymáhateľnosť premlčaného práva, avšak veriteľovi premlčané právo zostáva naďalej zachované a dlžníkovi zostáva povinnosť splniť svoj záväzok. Dohoda nepredstavuje dodatok k pôvodnej zmluve, ktorým by sa zmluva dopĺňala alebo menila, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, ktorá spočíva v tom, že odporcovi je umožnené splácať záväzok v splátkach. Dochádza teda k zmene v spôsobe plnenia záväzku. Z uvedeného vyplýva, že premlčacia doba pre novo dohodnuté splátky začína plynúť od splatnosti jednotlivých splátok. V nadväznosti na uvedené navrhovateľ zdôrazňuje, že dohoda o zmene v obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, pričom navrhovateľ ako postupník

tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej úpravy. Z uvedeného potom vyplýva, že ustanovenie Dohody o tom, že odporca uznáva svoj záväzok nemohlo byť odporcovi vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a na Dohodu sa nevťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Navrhovateľ zastáva názor, že odporca po tom, čo sa oboznámil s obsahom Dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Vedľajší účastník žiadnym spôsobom nepreukázal, že navrhovateľ neprijateľným spôsobom podsunul na podpis formulár o uznaní premlčaného záväzku, ani úmysel navrhovateľa tak urobiť, za účelom dosiahnuť úspešné vymoženie premlčanej pohľadávky, preto tvrdenia vedľajšieho účastníka, že Dohoda je v rozpore s dobrými mravmi a ide o nekalú obchodnú praktiku považuje navrhovateľ za účelové a nepodložené.

Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 27.4.2016 rozhodol v neprítomnosti odporkyne v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., keďže doručenie mala riadne vykázané, neúčast' neospravedlnila, pojednávanie nežiadala odročiť z dôležitého dôvodu.

Na základe predmetného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Zmluvou o splátkovom úvere č. 0222438585 zo dňa 5.9.2005 uzavretou medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. Suché mýto 4, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľom a G. H. a odporkyňou ako dlžníkmi bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa im poskytol úver vo výške 3319,39 Eur (100.000,- Sk), ktorý sa zaviazali splatiť v mesačných splátkach po 92,94 Eur (2800,- Sk) s periodicitou splátok mesačne k 1. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 1.10.2005 a konečná splatnosť úveru na deň 1.7.2009. Druh úveru bol spotrebný - bez účelu. Výška úrokovej sadzby bola 12,10 % p.a. v deň podpisu Zmluvy, poplatok za správu úveru bol 1,66 Eur (50,- Sk) mesačne a poplatok za poskytnutie úveru 66,39 Eur (2.000,- Sk) splatný v deň podpisu Zmluvy. Splatnosť úrokov bola mesačná, v posledný deň kalendárneho mesiaca. Zároveň v čl. V bod 2 predmetnej zmluvy dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami Veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so Sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely Zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Veriteľom s účinnosťou od 1.8.2002 (ďalej len „VOP“).

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CE zo dňa 28.9.2011 súd zistil, že postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila na navrhovateľa ako postupníka touto zmluvou aj pohľadávku, ktorú mal vo vzťahu uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere s odporkyňou a Ladislavom Urbanom, čo vyplynulo z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde je riadne špecifikované, že bola postúpená na navrhovateľa pohľadávka z predmetného úveru, pričom bola postúpená pohľadávka vo výške 2746,05 Eur.

Právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. podaním zo dňa 28.9.2011 zaslal odporkyňi a G. H. Oznámenie o postúpení pohľadávky, v ktorom im

oznámil, že došlo k postúpeniu pohľadávky ktorá vznikla z úveru č. 222438585 na navrhovateľa a to vo výške 2746,05 Eur s príslušenstvom.

Vedľajší účastník namietal nepreukázanie aktívnej legitímácie navrhovateľa pre dané konanie z dôvodov už uvedených v písomnom vyjadrení zo dňa 18.9.2015.

V zmysle § 526 ods. 2 Obč. zák., ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázanie zmluvy o postúpení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 11. júna 2003 sp.zn. 4Obo 210/01 relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistenciu. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvu o postúpení postupník. (R 119/2003)

Súd mal preukázané, že na navrhovateľa bola pohľadávka banky postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CE zo dňa 28.9.2011, ktorá skutočnosť bola odporkyňi i G. H. oznámená

listom banky zo dňa 28.9.2011. Navyše navrhovateľ v konaní preukázal svoje právne nástupníctvo pohľadávky voči odporkyni samotnou zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, z ktorej je zrejmé postúpenie žalovanej pohľadávky. Okrem toho súd je toho názoru, že Slovenská sporiteľňa, a.s. pri postúpení pohľadávky nepostupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z., keďže ku dňu postúpenia pohľadávky (ku dňu 28.9.2011) bol splatným celý úver (dňom 1.7.2009) a to prirodzenou - automatickou splatnosťou, ktorá okolnosť vyplýva zo samotnej Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 5.9.2005 i z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CE zo dňa 28.9.2011.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti odporkyni na základe predmetnej zmluvy.

Dňa 21.2.2012 bola uzavretá Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (číslo spisu: 2159466), kde zmluvnými stranami bol navrhovateľ ako veriteľ (označený 1.1) a Ladislav Urban ako dlžník (označený 1.2) a odporkyňa ako osoba pristupujúca k záväzku podľa § 533 a nasl. zák. č. 40/1964 Zb. (označená 1.3.). V článku 2 bod 2.1 Uznanie záväzku- uznala odporkyňa čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom, pričom dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 1818,24 Eur, z príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 150 Eur. Podľa článku 3 bod 3.1 sa osoby uvedené v bode 1.2 a 1.3 (odporkyňa) tejto dohody zaväzujú splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach - výške splátky - 20 Eur dátum splátky (deň v mesiaci)- 20, dátum prvej splátky- 20.3.2012. Osobám uvedeným v bode 1.2 a 1.3 bude bez odkladu vyhotovený a zaslaný písomný splátkový kalendár s podrobným rozpisom splátok, ktoré zároveň berú na vedomie, že zaslanie tohto splátkového kalendára je len pre informačné účely a nemá vplyv na platnosť tejto dohody. Osoby uvedené v bode 1.2 a 1.3 tejto dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Predmetnú dohodu podpísala odporkyňa a pracovník navrhovateľa.

Dňa 20.9.2012 adresoval navrhovateľ G. H. a odporkyni pokus o zmier, kde ich vyzval k úhrade 3056,55 Eur (92081,63 SK), ktorá suma pozostáva z neuhradeného úveru 1818,24 Eur (54776,30 SK), zmluvného/ zákonného úroku 160,50 Eur (4835,22 SK) a riadneho úroku 543,93 Eur (16 386,44 SK), úroku z omeškania 383,88 Eur (11564,77 SK) dlžníkom uznané náklady inkasného konania 150 Eur (4518,90 SK). Boli vyzvaní, aby svoju povinnosť splnili najneskôr do 27.9.2012.

Pohľadávka zo strany odporkyne uhradená nebola.

Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. (účinný k 5.9.2005) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 , ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Z predloženej zmluvy o splátkovom úvere súd zistil, že v predmetnej veci daný zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporkyňou a Ladislavom Urbanom ako dlžníkmi je možné považovať za spotrebiteľský vzťah v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a následne potom aj podriaďiť ho právnemu režimu tejto normy upravujúcej problematiku spotrebiteľských zmlúv a spotrebiteľských vzťahov. Je to možné z dôvodu, že právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti okrem iného je aj poskytovanie úveru. Nebolo preukázané, že odporkyňa R. G. H. sú podnikateľským subjektom a v danej veci pri uzatváraní a plnení

spotrebiteľskej zmluvy konali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V ich osobe ide o fyzickú osobu nekonajúcu pri uzavretí spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a tak sú naplnené zákonné kritériá spotrebiteľskej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu a teda aj na premlčanie a na právny úkon uznania dlhu resp. pristúpenia k záväzku odporkyňou. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliada len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 110 ods. 1 Obč. zák. ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu a výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo, ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto doby.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch za spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom k vzneseniu námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporkyňi, ktorý do konania vstúpil z vlastnej iniciatívy, ako aj s poukazom na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., sa súd v prvom rade zaoberal otázkou, či nárok navrhovateľa je alebo nie je premlčaný.

Keďže predmetom konania je nárok navrhovateľa uplatnený z titulu neuhradeného zostatku spotrebiteľského úveru, na ktorý predmetný vzťah a právo navrhovateľa súd aplikoval premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná, súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je premlčaný. Trojročná premlčacia doba začala plynúť prvým dňom po konečnej splatnosti úveru t.j. dňom 2.7.2009. Konečná splatnosť úveru bola ku dňu 1.7.2009, ktorá skutočnosť vyplýva zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0222438585. Trojročná premlčacia lehota začala plynúť odo dňa 2.7.2009 kedy už právny predchodca navrhovateľa bol oprávnený vykonať svoje právo a požadovať nesplatený úver a uplynula dňa 2.7.2012. Nakoľko návrh vo veci samej podal navrhovateľ na súd dňa 2.11.2012 teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, súd podaný návrh zamietol. Keďže došlo k premlčaniu istiny, za premlčané považoval súd aj jej príslušenstvo.

Podľa § 533 Obč. zák. kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

Podľa § 558 Obč. zák. ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu a výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojimi obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 7 ods. 1 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 písm. a) cit. zákona, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti.

Navrhovateľ svoj nárok opiera aj o Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „dohoda“) č. 2159466, ktorú dňa 21.2.2012 na samostatnom predtlačenom formulári podpísala odporkyňa.

Súd je toho názoru, že touto dohodou nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Dohoda pre svoju neurčitosť, nezrozumiteľnosť a zmatečnosť je podľa ust. § 37 ods. 1 Obč. zák. absolútne neplatným právnym úkonom. V dohode je uvedené, že osoby uvedené v 1.2 a 1.3 uznávajú záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. Samotné strohé konštatovanie, že osoby, ktoré uzavreli túto dohodu majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, je tvrdením formálnym, nejasným, nepreskúmateľným. Z textu vôbec nevyplýva skutočnosť, že takéto poučenie bolo dané, že bolo konkrétne adresované práve dlžníkovi, čo bolo jeho obsahom, a preto ho nemožno považovať za poučenie v zmysle § 558 Obč. zák. Aby došlo k platnému uznávaciemu prejavu dlžníka, ktorý má právne účinky, musí byť daná vedomosť dlžníka, že dlh je premlčaný a napriek tomu predmetný dlh uznal. V dôsledku uvedeného neprišlo k plynutiu novej premlčacej lehoty a tak ako súd už vyššie konštatoval, navrhovateľ uplatnil svoj nárok na súde po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, teda oneskorene.

Súd takto formulovanú dohodu kvalifikuje aj ako nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a súčasne ako konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., preto predmetný úkon označil za neplatný aj v zmysle § 39 Obč. zák.. Uvedené vyplýva z toho, že formulácia uznania dlhu aj v prípade ak nie je dlh premlčaný, je predtlačená na všetkých dohodách bez rozlíšenia, či v čase, keď sa dlh „uznáva“, tento je alebo nie je premlčaný, navyše prehlásenie dlžníka o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch je celkom nenápadne a nelogicky umiestnené v rámci bodu 3.1, ktorý hovorí o forme splatenia záväzku a nie v bode 2.1., ktorý hovorí o uznaní záväzku. Súd je toho názoru, že pristúpenie k záväzku zo dňa 21.2.2012, na základe ktorého si navrhovateľ uplatnil svoj nárok voči odporkyňi, je neplatný právny úkon z dôvodu jeho neurčitosti podľa § 37 ods. 1 Obč. zák.. V článku 1.3 dohody podpísanej odporkyňou, ktorá Zmluvu o splátkovom úvere uzatvárala ako dlžník, je uvedená odporkyňa ako osoba pristupujúca k záväzku podľa § 533 a nasl. Obč. zák. Odporkyňa však žiadnym spôsobom neprehlasuje, že pristupuje k záväzku G. H., zároveň ani nie je bližšie špecifikované, o aký záväzok ide, čím je tento právny úkon neurčitý. Táto okolnosť nevyplýva ani z čl. 1.3 dohody. Odporkyňa neprejavila písomnú vôľu splniť dlh za dlžníka, je len označená ako pristupujúca osoba bez bližšieho vyjadrenia.

Na základe uvedených skutočností, súd podaný návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Odporkyňa mala v konaní úspech, vzniklo jej právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., avšak v súvislosti s konaním jej trovy nevznikli, preto súd vyslovil, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

Odporkyňa bola v spore v celom rozsahu úspešná, v konaní riadne hájil jej záujmy vedľajší účastník, ktorému v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. súd priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Súd zaviazal navrhovateľa k náhrade trov konania vo výške 642,01 Eur, ktoré pozostávajú z 3 úkonov po 111,21 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej, účasť na pojednávaní dňa 27.4.2016), 2x režijný paušál po 8,39 Eur, 1x režijný paušál po 8,58 Eur, náhrada cestovného 1x Levice - Lučenec a späť vo výške 61,62 Eur (pri 230 km základnej náhrady za 1 km 0,183 Eur, pri spotrebe 7 l na 100 km pri cene 1,213 Eur za liter paliva. Náhrada straty času vo výške 114,40 Eur (8 polhodín x 14,30 Eur za každú začatú polhodinu) a k tomu 20 % DPH vo výške 107,00 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo

dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia . (§ 251 ods. 1 O.s.p.)

V Leviciach, dňa 27.4.2016